

минути вашите недостойни препирни, то са сжмѣваше за благополучиятъ изходъ на нашата свѣта работа, той са сжмѣваше за полъзността на оная кръвь, която мислѣше да пролѣе за тая работа . . . Щете ли вие да джързнете и да богохулствувате при умирающиятъ вашъ приятель? . . . Вие сѣдите при смъртната му постѣля; а той ви подава ржката си, той ви говори съ моятъ гласъ: „Другари, отхвърлете отъ устата ми тая горчива чаша. Пожалѣйте душата ми, вжрнете прошедшето ми. Не оставяйте ма да умирамъ въ отчаяние, да умирамъ безъ вѣра въ имената, за които умирамъ, безъ вѣра въ отечеството, въ свободата и въ свѣтото братство на човѣчеството! . . .” Другари и братия! Да чуеме тоя гласъ, когото никога вече нѣма да чуемъ! Ако вие имате сжрце, то сички, колкото сме тука, трѣба, — азъ ви заклинамъ да направите това, — трѣба колѣнопреклонно да помолиме отъ бога прощение, защото хвърлихме въ тоя тържественъ часъ такви нечестиви сжмѣнни въ душата на мъченикътъ. (Пада на колѣна.)

Сжзаклѣтниците (палатъ на колѣна).

Да живѣе Улрихъ! Смъртъ на графътъ. Да живѣе отечеството ни.

Улрихъ.

Благодара, благодара ви за него. Часътъ настана! Нѣма ли между вазе свѣщеникъ? (Единъ отъ сжзаклѣтниците са приближава до катедрата.) Отче, презъ тая нощъ ще да умѣ графъ Оттокаръ d'Altena, който са нарича неправедно графъ на Франкония. Той ни отиѣ съ насилие свободата, която ни е дадена отъ бога, и ние, въ името на бога, ще да зинаме назадъ доброто си пакъ съ насилие. Отче, вашето мѣсто не е на кръва-